

### Опасностите от слънчевата енергия

*Понеже през годините съм чувал и чел много безсмислици, стигнах до състояние, когато вече нищо не може да ме изненада. Наскоро обаче вниманието ми привлече един памфлет, свързан с опазването на околната среда. Памфлетът е великолепен пример за стила и “логиката”, характерни за пропагандните материали на голяма част от групите паникьори и “противници”.*

*Доналд Е. Симанек*

Много групи и отделни хора предлагат правителството да отдели бюджетни средства за изследване и развитие на системите за използване на слънчевата енергия. Те настояват за строителство на огромни колектори, които преобразуват слънчевата енергия в електрична, с цел задоволяване на нашите енергийни нужди. Тези хора дори биха поставили слънчеви колектори върху покривите на къщите, фабриките, училищата и другите здания. Привържениците на тази технология твърдят, че получената от Слънцето енергия ще бъде по-безопасна и по-чиста от енергията, добита от въглища, нефт или от ядрено гориво.

Ние гледаме на тези предложения с тревога. Безсъвестните учени и ненаситните поромоутъри мамят лековерната публика. Смятаме, че е прибързано и опасно да излагаме нашата страна на риска от използване на слънчевата енергия. Такава слънчева технология никога не е използвана в толкова голям мащаб и, погледнато в големи времеви мащаби, ние не сме убедени в нейната безопасност. Няма нито едно изследване, което да потвърди безопасността на електричеството от слънчева енергия в сравнение с електричеството от други източници.

Привържениците на слънчевата енергия изкусно ви карат да мислите, че тя е напълно безопасна. Между другото обаче те пропускат да споменат, че слънчевата енергия се освобождава при *термоядрен синтез* вътре в Слънцето. Този процес протича по *съвсем същите* основни закони на ядрената физика, използвани в ядрените електроцентрали и в атомните бомби!

А кой е източникът на тази енергия? Това е водородът, един опасен, възпламеняващ се газ (Спомнете си Хинденбург<sup>1</sup>). Същевременно тъкмо водородът е активното вещество във водородните бомби, известни както с невероятно разрушителната си сила, но също така и с произвежданите при взрива им опасни радиоактивни отпадъци. Лекомислените адвокати на слънчевата енергия дори не споменават тези обезпокоителни *факти* относно истинския източник на слънчевата енергия. Какво още опитват те да скрият от нас?

В допълнение към посочените по-горе *известни* опасности, какво да кажем за *неизвестните*, които най-вероятно може да се окажат още по-лоши? Когато бъдат притиснати, учените признават, че не разбират напълно процесите в Слънцето, както дори процесите в един атом. Те с неохота ще признаят, че нашето познание за основните физични закони все още не е точно и пълно. Въпреки това същите тези безразсъдни учени ни предлагат да използваме слънчевата технология дори преди напълно да разберем как тя работи.

Разбира се, ние вече сме обект на естествената “фонова” радиация от Слънцето. Не можем да направим много в това отношение, освен да стоим колкото е възможно по-кратко и по-далече от пряката слънчева светлина. Вече има достатъчно доказателства, че твърде дългото излагане на слънчева светлина може да предизвика рак на кожата. Слънчевите колектори обаче *концентрират* тази слънчева светлина (която иначе би падала безопасно из пущинаците), преобразуват я в електричество и я вкарват в домовете

<sup>1</sup> Намек за печалната съдба на пълния с водород немския дирижабъл “Хинденбург”, който експлодирал – една впечатлила човечеството катастрофа от първата половина на 20. век. (Бел. прев.)

ни, за да ни облъчва от всяка електрическа крушка! Тогава ние не бихме били в безопасност от тази причиняваща рак енергия дори в собствените си домове!

Всички знаем, че гледането срещу Слънцето, макар и за няколко секунди, би могло да причини слепота. Какви дълготрайни опасности за здравето може да представлява четенето на светлина, доставена от слънчева енергия? Днес ние прекарваме много време, гледайки светлината от телевизионните екрани или мониторите на компютрите, и човек едва ли си представя последствията от това облъчване, когато екраните са захранвани с електричество от слънчевите колектори. Катаракта ли ще развием, или ще ослепеем? *Нито едно* медицинско изследване засега не е посветено на този въпрос и нещо повече – нито едно подобно изследване не е планирано!

В техния сън стремеж да ни подключат към слънчевата енергия учените, изглежда, напълно пренебрегват възможните пожароопасни последствия от нея. Естествените нива, с които стига до нас пряко от Слънцето слънчевата светлина, не са заплаха за възникване на пожар. Достатъчно е обаче да *концентрирате* слънчевата светлина с обикновена лупа, и лесно ще възпламените горивни материали. Кой би се чувствал в безопасност с уреди за концентриране на слънчева енергия върху покрива си? В състояние ли сме да си позволим подобни рискове?

Онези учени, както и големите корпорации, които ги наемат, очакват огромни печалби от конструирането на станции за слънчева енергия. Не е за чудене, че те опитват да прикрият опасностите от технологията и да предотвратят всяко свободно обсъждане на този проблем.

Привържениците на слънчевата енергия представят факти, числа и графики, за да подкрепят твърденията си, че слънчевата енергия ще бъде по-евтина, тъй като обикновените горива се изчерпват, а технологията на системите за добиването ѝ се усъвършенстват. Дори това да е така обаче, какво би възпряло производителите на съоръжения за слънчева енергия и компаниите за слънчева енергия да увеличават цените, след като постигнат монопол и източниците на горива изчезнат?

Разбира се, всяка технология има своите рискове. Ние бихме могли да си позволим да толерираме определен малък риск, но само ако слънчевата енергия наистина представляваше дълготрайно решение на нашите енергийни проблеми. Случаят обаче не е такъв. В най-добрия случай слънчевата енергия само играе ролята на анкерпласт върху раната. Съвременните пресмятания показват, че “Слънцето ще изгасне след милиард години, когато неговото гориво свърши.” (Източник: заглавие във вестник.) Доколкото това пресмятане бе направено преди година, сега ние имаме на разположение само деветстотин деветдесет и девет милиона, деветстотин деветдесет и девет хиляди и деветстотин деветдесет и девет години, през които бихме могли да ползваме слънчева енергия. Не би ли било по-добре да насочим своите финансови ресурси и умовете на учените към разработване на по-безопасно и по-дълготрайно решение за нашите енергийни потребности?